

„Време е да възстановим влажните зони“

Всяка година на 2 февруари отбелязваме **Световния ден на влажните зони**. Той се чества официално от 1997 г. и се отбелязва на датата, когато е подписана Конвенцията за влажните зони (Рамсарска конвенция). Документът определя кои влажни зони са от международно значение, затова и тези зони се наричат Рамсарско място.

Членове на конвенцията са 154 страни в света, като всяка от тях предлага влажни зони в рамките на своята територия, които да бъдат включени в Списък на влажните зони с международно значение.

Какво е влажна зона?

Влажните зони са територии, в които водата покрива почвата или присъства в повърхностния ѝ слой, целогодишно или сезонно. Това са екосистеми, в които водата е основният фактор, от който зависят екологичните условия и свързаните с тях животни и растения. Те могат да бъдат естествени или изкуствени, постоянни или временни, статични или течащи, сладки, бракични или солени, включително територии с морска вода.

България е осмата страна, присъединила се към конвенцията на 24.01.1976 г., първоначално с четири влажни зони - резерватите Сребърна, Атанасовското езеро, блатото Аркутино и езерото Дуранкулак. Влажните зони у нас с международно значение са 11 и с обща площ 20306 хектара:

- Езеро „Сребърна“
- Дуранкулашко езеро
- Блатото Аркутино
- Шабленско езеро
- Комплекс „Беленски острови“

- Поморийско езеро
- Атанасовско езеро
- Езеро „Вая“
- Местността „Пода“
- Комплекс „Ропотамо“
- Остров „Ибиша“

Защо са толкова важни?

Тези екосистеми приютяват както множество водолюбиви птици, така и много други животински и растителни видове. Днес те заемат едва 0,1% от територията на България и са сред най-приоритетните за опазване обекти. Голяма част от организмите, които разчитат за своето оцеляване

основно във влажните зони са редки или застрашени от изчезване видове.

Някои от най-редките са световно застрашените къдроглав пеликан, малък корморан, белоока потапница, тръноопашата потапница, малка белочела гъска, червеногуша гъска и морски орел, както и редица защитени растения: бяла и жълта водна лилия, четирилистна марсилея, дяволски орех, алдрованда и блатно кокиче. Влажните зони формират местообитания с европейска значимост, сред които са лонгозните гори, някои бракични езера и крайбрежни лагуни, както и някои заливни ливади.

Естествените влажни зони са едни от най-скъпите ни природни богатства. Те са едни от най-продуктивните екосистеми на Земята. Съхраняват незаменими местообитания на редки животински и растителни видове. Имат изключително важна роля за кръговрата на водата като възстановяват водните запаси и подхранват подпочвените води. Последните проучвания в глобален мащаб показват, че влажните зони изчезват три пъти по-бързо от горите, като 35 % са изчезнали от 70-те години насам, а 87 % са загубени от 1700-те.

Те са ресурс с голяма икономическа и научна стойност. Една трета от населението на планетата се изхранва благодарение на тях, затова и основната мисия на конвенцията е опазване и разумно използване на влажните зони чрез национални действия и международно сътрудничество. Ежегодно кампанията преминава под определено мото.

Водещата тема на изданието по повод Световния ден на влажните зони през 2023 година е **„Време е да възстановим влажните зони“** и подчертава важността на действията, които

гарантират, че влажните зони трябва да се опазват и използват устойчиво.

Отбелязването на този ден е важно, за да повишим глобалната осведоменост, относно голямото значение на влажните зони за хората и нашата планета. Това е призив да инвестираме финансов, човешки и политически капитал, за да спасим световните влажни зони от изчезване и да възстановим онези, които сме разрушили. Естествените влажни зони са едни от най-скъпите природни богатства, но са изключително уязвими екосистеми – силно чувствителни към замърсяване, промени във водните течения.

С поредица от информационни и образователни кампании, лекции и презентации РЗИ - Русе отбелязва световния ден на влажните зони, като запознава децата и учениците от всички образователни институции с биоразнообразието на природните богатства и насочва вниманието им към необходимостта от опазването и възстановяването им.